

Dosarul nr. 2ra-705/22
2-17099487-01-2ra-18052022

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud. T. Mereuță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, V. Sîrbu, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Cioinac împotriva Instituției Preșcolare Grădinița de copii „Garofița” cu privire la constatarea faptului că Ion Cioinac a activat în funcția de operator în cazangeria Instituției Preșcolare Grădinița de copii „Garofița”, în perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 în lipsa contractului individual de muncă, recunoașterea stagiului de muncă a lui Ion Cioinac în funcția de operator în cazangeria Instituției Preșcolare Grădinița de copii „Garofița” pe perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică și a fost menținută hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central,

constată:

La 17 septembrie 2017, Ion Cioinac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Mingir, raionul Hîncești și IP Grădinița de copii „Garofița” cu privire la constatarea faptului că Ion Cioinac a activat în funcția de operator în cazangeria IP Grădinița de copii „Garofița”, în perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 în lipsa contractului individual de muncă, recunoașterea stagiului de muncă a lui Ion Cioinac în funcția de operator în cazangeria IP Grădinița de copii „Garofița” pe perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, conform ordinului nr. 45 din 01 iunie 2010 a fost angajat în funcție de muncitor al clădirii la IP Grădinița de copii „Garofița”.

A menționat că, la 01 noiembrie 2011, conform ordinului nr. 102, emis de IP Grădinița de copii „Garofița”, reclamantul a fost angajat în calitate de operator la cazangerie, în baza contractului încheiat cu Primăria Mingir.

Reclamantul a comunicat că, Primăria Mingi, până la depunerea acțiunii, nu a încheiat un contract cu privire la acordarea serviciilor de operator la cazangerie, chiar dacă aceste servicii au fost acordate de către acesta.

A precizat că, la 24 iulie 2017, s-a adresat cu o cerere privind încheierea contractului de muncă în calitate de operator la cazangeria IP Grădiniței de copii „Garofița”, în care să fie indicată categoria funcției, condițiile de muncă, salariul, durata și plata concediilor etc..

Reclamantul a susținut că, prin răspunsul nr. 02/1-25-60 din 24 iulie 2017 a Primăriei Mingir, i-a fost refuzată angajarea în funcția de operator la cazangerie, iar IP Grădinița de copii „Garofița”, a lăsat cererea sa fără răspuns și examinare.

A solicitat, obligarea pârâților de a încheia cu reclamantul contractul de muncă privind acordarea serviciilor de operator în cazangeria IP Grădiniței de copii „Garofița”, încasarea din contul pârâților în beneficiul său, a sumei de 5 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost încetat procesul, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Cioinac împotriva Primăriei s. Mingir și IP Grădinița de copii „Garofița” privind obligarea încheierii contractului de muncă și încasarea prejudiciului moral.

Prin decizia din 17 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat de către Ion Cionac, a fost casată încheierea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, cu remiterea cauzei civile la Judecătoria Hîncești, sediul Central, pentru examinare în fond, în același complet de judecată.

La 31 octombrie 2018, reclamantul a modificat acțiunea și a înaintat cererea de chemare în judecată împotriva IP Grădiniței de copii „Garofița”, solicitând constatarea faptului că Ion Cioinac a activat în funcția de operator în cazangeria IP Grădinița de copii „Garofița”, în perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 în lipsa contractului individual de muncă, recunoașterea stagiului de muncă a lui Ion Cioinac în funcția de operator în cazangeria IP Grădinița de copii „Garofița” pe perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

În motivarea cererii, a indicat că, conform contractului individual de muncă nr. 11 din 01 iunie 2010, primul a fost angajat în calitate de muncitor al clădirii, electric, cu regimul de muncă de la ora 08:00-17:00, sâmbătă și duminică-zile de odihnă.

A menționat că, prin ordinul nr. 102 din 01 noiembrie 2011, a fost angajat în IP Grădinița de copii „Garofița”, în calitate de operator în cazangerie, iar drept de angajare a servit încheierea contractului de achiziționare a serviciilor nr. 2, pretins încheiat între Ion Cioinac și Primăria s. Mingir, r-nul Hîncești.

Reclamantul a susținut că, conform răspunsului Inspecției Teritoriale a Muncii nr. 289 din 21 octombrie 2014, s-a constatat cu certitudine că Ion Cioinac activa în IP „Garofița”, conform unui contract de achiziționare a bunurilor de mică valoare nr. 4 din 22 ianuarie 2014, încheiat cu Primăria s. Mingir, r-nul Hîncești și dispoziția de angajare nr. 33-p din 01 octombrie 2014, emisă de Primarul s. Mingir, r-nul Hîncești, fapt constat

ca fiind ilegal, în condițiile în care contractul individual de muncă urma să fie încheiat cu IP Grădinița de copii „Garofița”.

A mai subliniat că, Inspekția Teritorială a Muncii, la plângerea depusă de reclamant, la 21 octombrie 2014 a constatat că pârâtul, încălcând legislația, nu a încheiat cu reclamantul contractul individual de muncă, pentru funcția de operator în cazangerie, pârâtul prezentând pentru semnare contractul individual de muncă datat cu 03 septembrie 2016.

Reclamantul a specificat că, a activat în IP Grădinița de copii „Garofița”, din s. Mingir, în perioada 01 noiembrie 2011-02 septembrie 2016, în lipsa contractului individual de muncă.

A mai precizat că, la momentul depunerii cererii de concretizare, contractul de achiziționare a serviciilor nr. 2 din 01 noiembrie 2011 a fost obiectul examinării pe cauza penală intentată de Procuratura Anticorupție, conform componenței de infracțiune prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, aflat în gestiunea organului de urmărire penală a IP Hîncești și Procuratura r-nului Hîncești, existând bănuiala rezonabilă precum că, semnătura din numele lui Ion Cioinac nu a fost efectuată de către acesta.

Reclamantul a mai indicat că, a activat în cadrul IP Grădinița de copii „Garofița” din s. Mingir, în lipsa contractului de muncă, această perioadă nefiind inclusă în stagiul de muncă, iar din punct de vedere legal, acesta a avut statut de prestator de servicii, deși își exercita activitatea în calitate de salariat, fiind angajat prin ordin de angajare, fapt notat și în carnetul de muncă, introdus în tabelele de pontaj din anul 2014, unde i se ținea evidența timpului de muncă.

Mai mult ca atât, faptul exercitării atribuțiilor de funcție în calitate de salariat, și nu de prestator de servicii, rezultă și din răspunsul Primăriei s. Mingir, r-nul Hîncești, nr. 02/1-26-28 din 05 iunie 2017, și anume că funcția acestuia a fost introdusă în statele de personal a pârâtului, din data de 01 septembrie 2014.

Prin hotărârea din 07 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 11 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Ion Cioinac și a fost casată hotărârea din 07 martie 2019 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, acțiunea a fost respinsă integral. S-a încasat din contul lui Ion Cioinac, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 100 lei.

La 14 ianuarie 2021, Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică a depus apel nemotivat, iar la 04 mai 2021 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică și a fost menținută hotărârea din 17 decembrie 2020 a Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată inferioare au constatat că, pe parcursul anilor 2011-2014, în statele de personal a IP Grădinița de copii „Garofița” din

s. Mingir nu era inclusă funcția de operator la cazangeria cu gaze naturale și ca efect, IP Grădinița de copii „Garofița” nu avea posibilitatea de a angaja în calitate de operator la cazangeria de gaze naturale pe Ion Cioinac.

Instanțele de judecată inferioare au stabilit că, Ion Cioinac, în perioada anilor 2011-2014, nu era de fapt angajat al grădiniței, dar presta servicii de operator în baza contractelor de achiziții publice încheiate între acesta și Primăria s. Mingir, și de fapt, raporturi de muncă în ceea ce privește funcția de operator în perioada anilor 2011-2014, între reclamant și pârât nu existau.

În continuare, s-a reținut că odată cu introducerea funcției de operator în statele tip a IP Grădinița de copii „Garofița”, Ion Cioinac a fost angajat în funcția de operator, în anul 2014, însă ultimul refuzând semnarea contractului de muncă, fapt confirmat prin procesul-verbal semnat de angajator și reprezentantul salariaților la data de 01 septembrie 2014.

Totodată, instanțele de judecată inferioare au notat că, în anul 2015, lui Ion Cioinac i s-a propus repetat încheierea contractului individual de muncă, ultimul refuzând, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 1 din 01 septembrie 2015 întocmit de angajator și reprezentantul sindicatelor. Iar în anul 2016, acesta a semnat contractul de muncă în ce privește funcția de operator, indicând că nu este de acord, deoarece contractul în cauză urma să fie semnat către primărie dar nu de către directorul grădiniței.

În consecință, instanțele de judecată inferioare au conchis că, nu au fost stabilite careva temeuri sau circumstanțe faptice, din care să rezulte că în perioada anilor 2011-2016, indicată de Ion Cioinac, ultimul a fost angajat la IP Grădinița de copii „Garofița”, or, din materialele cauzei rezultă că acesta a încheiat contractele de prestare a serviciilor pentru operator de cazane cu o altă instituție și nu cu partea pârâtă. Astfel, din cele expuse supra, nu rezultă că în toată perioada din 2011 până la 2016, indicată de reclamant, anume IP Grădinița de copii „Garofița” l-a salarizat pe Ion Cioinac și nu o altă instituție, care a fost angajatorul acestuia.

Referitor la cerința privind încasarea prejudiciului moral, instanțele de judecată inferioare au notat că aceasta este în conexiune cu cerința de bază, fiind subsecventă, și urmează să fie respinsă.

La 11 mai 2022 Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, conform contractului individual de muncă nr. 11 din 01 iunie 2010, încheiat între recurent și intimat, primul a fost angajat în calitate de muncitor al clădirii, cu regimul de muncă de la ora 08:00-17:00, sâmbătă și duminică-zi de odihnă.

A menționat că, ulterior, prin ordinul nr. 102 din 01 noiembrie 2011, emis de intimat, recurentul a fost angajat în IP Grădinița de copii „Garofița”, în calitate de operator în cazangerie, iar temei de angajare a servit încheierea contractului de achiziționare a serviciilor nr. 2, pretins încheiat între recurent și Primăria s. Mingir, r-nul Hîncești.

Recurentul a precizat că, conform răspunsului Inspecției Teritoriale a Muncii nr. 289 din 21 octombrie 2014, s-a constatat cu certitudine că Ion Cioinac activa în IP

„Garofița”, conform unui contract de achiziționare a bunurilor de mică valoare nr. 4 din 22 ianuarie 2014, încheiat cu Primăria s. Mingir, r-nul Hîncești și dispoziția de angajare nr. 33-p din 01 octombrie 2014, emisă de Primarul s. Mingir, r-nul Hîncești, fapt constat ca fiind ilegal, în condițiile în care contractul individual de muncă urma să fie încheiat cu IP Grădinița de copii „Garofița”.

Mai mult ca atât, a subliniat că, pe parcursul examinării cauzei, prin dispoziția Primarului s. Mingir, s-au abrogat ordinele de angajare emise de Primarul s. Mingir, r-nul Hîncești, în privința lui Ion Cioinac, pe motiv că ar fi fost emise cu încălcarea competenței.

Recurentul a notat că, la emiterea ordinului nr. 102 din 01 noiembrie 2011, IP Grădinița de copii „Garofița” la angajat pe Ion Cioinac în temeiul contractului de achiziționare a serviciilor nr. 2 din 01 noiembrie 2011.

A specificat că, s-au reținut ca ilegale ordinele emise de către Primăria s. Mingir, prin care a fost angajat Ion Cioinac în funcția de operator în cazangeria IP Grădinița de copii „Garofița”, în condițiile în care ultima nu se află în raporturi de subordonare cu Primăria s. Mingir, iar autoritatea publică locală nu este fondatorul acestei instituții, iar unica persoană responsabilă de angajarea și eliberarea din funcție a personalului grădiniței este directorul instituției preșcolare.

Recurentul a invocat că, deși în perioada 01 noiembrie 2011-02 iunie 2016 a activat în cadrul IP Grădinița de copii „Garofița” din s. Mingir, r-nul Hîncești, în lipsa contractului individual de muncă, această perioadă nu a fost inclusă în stagiul de muncă, și din punct de vedere legal, recurentul a avut statut de prestator de servicii, deși își exercita activitate în calitate de salariat.

Prin notificarea din 18 mai 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, înștiințându-l despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 84, Vol II).

Prin referința depusă la 13 iunie 2022, IP Grădinița de copii „Garofița” a solicitat declararea recursului inadmisibil

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces, copia deciziei contestate la 01 martie 2022 (f.d. 73, Vol II), fiind recepționată de către recurent la data de 24 martie 2022, fapt indicat în cererea de recurs, fiind anexată scrisoarea de expediere a deciziei contestate și copia plicului (f.d. 82, 83, Vol II).

Totodată, se reține că prin dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsuri specifice în domeniul justiției, fiind suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile, cu excepțiile prevăzute la pct. 5.1.1 din dispoziție. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Ulterior, prin dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații

Excepționale a Republicii Moldova, au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției, începând cu data de 04 aprilie 2022, judecarea cauzelor civile fiind reluată din oficiu.

Astfel, recursul declarat la 11 mai 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Ion Cioinac, reprezentat de avocatul Victor Furnică se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic